

Arrest

nr. 115 590 van 12 december 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 16 augustus 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 2 augustus 2013 die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 27 augustus 2013 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat N. BIELEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. FLAMANG, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 19 november 2010 huwde verzoeker met zijn Belgische partner.

1.2. Op 6 december 2010 diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Belgische echtgenote.

1.3. Op 22 februari 2011 verklaarde verzoekers echtgenote tijdens een woonstcontrole aan de wijkagent dat zij een echtscheidingsprocedure had ingeleid.

1.4. Op 1 april 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Het beroep tot nietigverklaring dat verzoeker tegen deze beslissing indiende bij de Raad werd verworpen bij arrest nr. 64 651 van 12 juli 2011.

1.5. Bij vonnis van 8 november 2011 van de rechtbank van eerste aanleg te Hasselt werd de echtscheidingszaak op gezamenlijk verzoek van verzoeker en zijn echtgenote doorgehaald op de algemene rol en de bijzondere rol.

1.6. Op 25 januari 2012 diende verzoeker opnieuw een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Belgische echtgenote.

1.7. Op 24 juli 2012 werd verzoeker in het bezit gesteld van een F-kaart.

1.8. Op 16 mei 2013 weigerde verzoeker de betekening van een schrijven van verwerende partij waarin melding werd gemaakt van een eventuele beëindiging van verzoekers verblijfsrecht en verzoeker verzocht werd *“om alle documenten die nuttig kunnen zijn voor uw dossier over te maken aan het gemeentebestuur van uw woonplaats”* binnen een termijn van 30 dagen na de betekening.

1.9. Op 2 augustus 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21). Deze beslissing werd aan verzoeker betekend op 6 augustus 2013.

Dit vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 42quater van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt er een einde gesteld aan het verblijf van:

Naam: S.

Voorna(a)m(en): I.

Nationaliteit: Servische

Geboortedatum: (...)

Geboorteplaats: (...)

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...)

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Artikel 42quater §1,4° van de wet van 15.12.1980 het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard of er is geen gezamenlijke vestiging meer.

Uit de gegevens van het rijksregister blijkt dat er geen gezamenlijke vestiging meer is tussen betrokkenen. Immers, sinds 30/04/2013 staat betrokkene ingeschreven op volgend adres, [B.]straat te (...). P. Dit terwijl zijn echtgenote, mevrouw K, ingeschreven is op het adres, [D.]straat te P. Bijgevolg is er geen gezamenlijke vestiging meer.

Artikel 42quater, §1, laatste lid van de wet van 15.12.1980 stelt: 'Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins - en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong'.

Op datum van 02/05/2013 werd aan de gemeente gevraagd een document aan betrokkene te betekenen waarbij er documenten werden opgevraagd die ons in staat zouden moeten stellen het gevraagde onderzoek uit te voeren. Echter, betrokkene weigert dit document te betekenen en legt bijgevolg ook geen documenten voor.

Bijgevolg is het voor de DVZ onmogelijk het gevraagde onderzoek uit te voeren. Daarnaast blijkt uit de beschikbare elementen van het administratieve dossier dat noch de leeftijd, gezondheidstoestand, of duur van het verblijf in het Rijk, van die aard is dat een terugkeer naar het land van herkomst schadelijk zou zijn voor betrokkene.

Bijgevolg wordt het recht op verblijf van betrokkene ingetrokken. Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen. Wettelijke basis Art 7, §1, 2° legaal verblijf in België verstrekken."

2. Over de ontvankelijkheid

Verwerende partij betoogt onder het kopje *"met betrekking tot de middelen"* als volgt in haar nota met opmerkingen:

"De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoeker uit het oog verliest dat hij zelf weigerde kennis te nemen van de vraagstelling in het kader van artikel 42quater, die hem werd voorgelegd op 16 mei 2013 en zoals blijkt uit de bijlage aan deze nota.

Het middel is niet ontvankelijk bij toepassing van het beginsel "nemo auditur propriam turbitudinem allegans".

Verzoeker toont bovendien het rechts vereiste belang niet aan bij de thans voorliggende procedure."

De Raad ziet niet in hoe het belang aan verzoeker kan ontzegd worden bij onderhavig beroep daar waar hij weigerde kennis te nemen van de in punt 1.8. bedoelde brief. Dit heeft niet als gevolg dat verzoekers belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing niet persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en geoorloofd zou zijn. Verwerende partij is voorts van oordeel dat het adagium "nemo auditur" in deze van toepassing is, maar de Raad ziet niet in hoe de weigering om in kennis gesteld te worden van een schrijven, de toepassing van dit rechtsbeginsel met zich zou meebrengen.

Voor zover bovenstaand betoog dient te worden begrepen als een exceptie van onontvankelijkheid van het beroep wegens een gebrek aan een ontvankelijk middel, dient deze verworpen te worden.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In wat kan worden beschouwd als een enig middel werpt verzoeker de schending op van artikel 42quater, §1, laatste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Verzoeker betoogt als volgt in zijn verzoekschrift:

"Toepassing van artikel 42quater, §1, laatste lid van de Wet van 15.12.1980

Dit artikel bepaalt: Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de Minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land voor oorsprong.

Dat verzoeker al in België verblijft sedert 21.11.2008 (stuk 11).

Hij huwde met mevrouw K. op 19.11.2010. In 2013 vroeg mevrouw K. aan de vrederechter dringende en voorlopige maatregelen (stuk 2) omdat de echtgenoten veel ruzie hadden aangaande het overmatig drankgebruik van mevrouw K.. Verzoeker wou haar nochtans helpen, doch de drang naar drank was blijkbaar sterker.

Verzoeker wil nog steeds verzoenen met mevrouw K. en ook mevrouw K. zelf is niet zeker over hetgeen zij wil. De echtscheiding werd dan ook nog niet aangevraagd.

Intussen heeft verzoeker hier in België wel zijn leven opgebouwd:

1. Hij werkt met een contract van onbepaalde duur bij de VZW G. (stuk 3) sedert 27.02.2012 en verdient zowat 1.230 € per maand (stuk 4)

2. Verzoeker volgde reeds in 2010 de nodige inburgers- en taalcursussen (stuk 5)

3. Het is dan ook niet verwonderlijk dat verschillende personen zeer lovend over hem zijn: zijn werkgevers (stuk 6), zijn collega's (stuk 7), vrienden (stuk 8), zijn vroegere lesgeefster (stuk 9) en de leden van de zaalvoetbalclub waar hij regelmatig helpt (10).

Dat er dan ook geen enkele reden om een einde te stellen aan de machtiging tot verblijf van verzoeker."

3.2. Artikel 42quater, §1, 4° van de Vreemdelingenwet bepaalde als volgt op het moment van het treffen van de bestreden beslissing:

"§ 1. In de volgende gevallen kan er door de minister of zijn gemachtigde gedurende de eerste drie jaar na de erkenning van hun recht op verblijf een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de

familieleden van een burger van de Unie die zelf geen burger van de Unie zijn en die verblijven in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie :

1° (...)

2° (...)

3° (...)

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

5° (...)

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

3.3. Verzoeker verwijst naar de toepassing van artikel 42quater, §1, laatste lid Vreemdelingenwet, citeert de inhoud ervan en somt de elementen op die zijn situatie kenmerken. Hij voegt aan zijn verzoekschrift verschillende stukken ter staving van dit betoog.

3.4. Verzoeker gaat met zijn betoog echter totaal voorbij aan wat gelezen kan worden in de bestreden beslissing. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 16 mei 2013 werd uitgenodigd om kennis te nemen van een schrijven van verwerende partij, waarin verwezen werd naar een eventuele intrekking van zijn verblijfsrecht en hij verzocht werd *“om alle documenten die nuttig kunnen zijn voor uw dossier over te maken aan het gemeentebestuur van uw woonplaats”* binnen een termijn van 30 dagen na de betekening. Overigens wordt het door verzoeker geschonden geachte artikel 42quater, §1, laatste lid van de Vreemdelingenwet in dit document geciteerd.

Derhalve blijkt dat verzoeker de kans werd geboden om zijn persoonlijke situatie toe te lichten. Samen met verwerende partij stelt de Raad vast dat verzoeker de betekening van dit document, dat zich in het administratief dossier bevindt, weigerde en naliet bijkomende stukken neer te leggen. In de bestreden beslissing wordt hierover gesteld: *“Bijgevolg is het voor de DVZ onmogelijk het gevraagde onderzoek uit te voeren. Daarnaast blijkt uit de beschikbare elementen van het administratieve dossier dat noch de leeftijd, gezondheidstoestand, of duur van het verblijf in het Rijk, van die aard is dat een terugkeer naar het land van herkomst schadelijk zou zijn voor betrokkene.”* Gelet op de elementen van het administratief dossier en het ontbreken van enige neergelegde stavingsstukken ingevolge het schrijven van 16 mei 2013, stelt de Raad vast dat verwerende partij op rechtsgeldige wijze kon besluiten tot het treffen van de bestreden beslissing.

3.5. Verzoeker kan zijn nalatigheid niet rechtzetten door in het verzoekschrift alsnog deze elementen te verstrekken en door documenten aan zijn verzoekschrift toe te voegen in dat verband. De Raad kan immers niet besluiten tot de onwettigheid van de bestreden beslissing op basis van stukken waarover verwerende partij niet beschikt op het moment van het nemen van de bestreden beslissing. Hij kan evenmin zelf in de plaats van verwerende partij de in het verzoekschrift aangevoerde elementen gaan beoordelen in het licht van artikel 42quater, §1 laatste lid van de Vreemdelingenwet.

Het enig middel is ongegrond.

4. Kosten

Gelet op wat voorafgaat past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend dertien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA